

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2546 : 5-27) ได้ระบุ เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้ในมาตราต่างๆ อาทิ มาตรา 8 (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในมาตรา 9 (6) ให้มีการจัดระบบและโครงสร้างให้ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ มาตรา 57 กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา และ มาตรา 58 (2) กำหนดให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดับมัธยมศึกษา เพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริหารทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

ความสำเร็จทั้งหลายจะเกิดขึ้นได้ต้องตั้งอยู่บนความเข้าใจตรงกันและความร่วมมือร่วมใจระหว่างทุกฝ่ายเป็นสำคัญกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานของภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น ซึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 กำหนดไว้ชัดเจนถึงการมีส่วนร่วมในทุกระดับ เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งได้มาตรฐานและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะเห็นว่า การจัดการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมือ และมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างจริงจัง

ดังนั้น การมีส่วนร่วม จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหาร จากสภาพปัญหา การจัดการศึกษา เช่น การรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลางทำให้มีการกระจายอำนาจทั้งในด้าน วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป สู่ระดับโรงเรียนน้อย ทำให้ เกิดความล่าช้า ในการบริหารจัดการ ขาดการมีส่วนร่วมของ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ชุมชน และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารและการจัดการศึกษา รวมทั้งความเข้าใจผิดในบทบาท หน้าที่ การจัดการศึกษา ที่เคยให้ความสำคัญกับสถานศึกษามากกว่า ผู้ปกครอง ชุมชน และ คนไทยจะต้องแสวงหาความรู้ตลอดไป

เนื่องจากทุกองค์กรในสังคมจะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) การมีส่วนร่วมนับว่าเป็นคุณแจสำคัญ ในการแก้ปัญหาความยุ่งยากต่างๆทางการศึกษาของรัฐ คณะกรรมการการศึกษาโดยลำพังไม่สามารถเผชิญปัญหาความท้าทายต่างๆได้ แต่จะต้องอาศัย ความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ ยุทธศาสตร์ที่สามารถดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในทุกขั้นตอนของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสู่ สถานศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2544 ก : 8)

อนงค์ อนันตริยเวช (2539 : 24-26) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการบริหารแบบมี ส่วนร่วมว่า เป็นการใช้นโยบายของการบริหารเชิงระบบและเน้นความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ โดยการพิจารณาว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญของการศึกษา ที่จะทำให้การบริหาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน แล้วสรุปความสำคัญของการบริหารที่มุ่งให้ทุกคนมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

1. การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมีลักษณะเด่น คือ เป็นการสร้างความไว้วางใจและ เชื่อมมั่นในบุคลากร การสื่อสารเป็นไปโดยอิสระ เปิดกว้างให้มีการโต้แย้งกันอย่างเปิดเผยและมี ความเห็นพ้องต้องกัน (Consensus)
2. ผู้บริหารสามารถกระตุ้นใจให้ผู้บังคับบัญชาเกิดกำลังใจการปฏิบัติงาน โดยการ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาก่อให้เกิดทัศนคติ ที่ดีต่อสถานศึกษา
3. การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ กระทำได้โดยบุคลากรในทุกระดับของสถานศึกษา
4. เป็นการเปิด โอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และการดำเนินงานของสถานศึกษา
5. การควบคุมงานสามารถกระจายไปในหมู่ผู้ปฏิบัติ โดยการให้ควบคุมกันเอง เพื่อ เน้นการแก้ปัญหา สามารถหลีกเลี่ยงการตำหนิ

6. ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้การทำงานมีผลงานสูงสุด และสำเร็จตามเป้าหมาย

7. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกรอภิป്രายในที่ประชุม เป็นการจัดแนวคิดที่ขาดเหตุผล และไม่เหมาะสมให้หมดไป

8. การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อเมื่อบุคลากรในสถานศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแขนงต่าง ๆ มีมุมมองที่แตกต่างกันในการแก้ปัญหาเดียวกัน

แต่เดิมนั้น การมีส่วนร่วมของชุมชนถูกจำกัดจากรัฐส่วนกลาง ขาดการเปิดโอกาสให้แก่ประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการกำหนดเส้นทาง หรือความต้องการของชุมชนได้ ปัจจุบันรัฐเริ่มกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น รวมถึงการมีสิทธิในการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา โดยมีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ การพิจารณา ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกส่วนของสังคมต้องการศึกษาสามารถศึกษาได้ สามารถร่วมคิดได้ ร่วมสร้างกิจกรรม ไปจนถึงหลักสูตรของชุมชนได้ (ศักราช พี่ขาว, 2543 : 40)

ส่วนงานวิจัยของ คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ทำการศึกษาในปี 2541 ถึงสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ศึกษาชุมชนและสิ่งแวดล้อม ยังพบว่า ชุมชนให้ความสำคัญร่วมมือกับโรงเรียนน้อย และโรงเรียนอยู่ห่างไกลชุมชน ในการบริหารงานในโรงเรียนนั้น ชุมชนยังคิดว่าเป็นเรื่องของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณ โรงเรียนยังเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ประเด็นที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด คือ การระดมทรัพยากรท้องถิ่น เพราะสถานศึกษาอยู่กับชุมชนมาช้านาน ได้อาศัยซึ่งกันและกันมาในด้านนี้โดยตลอด (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2546 : 56)

นอกจากนี้งานวิจัยของ ประกอบ ภูมารักษ์ และคณะ (2543 : 148) ได้ศึกษาสภาพความพร้อมของหน่วยงานทางการศึกษาต่อการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือองค์กรท้องถิ่นด้อยกว่าเรื่องอื่นๆ อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ในระบบการจัดการศึกษาไทย ที่จะให้ประชาชนหรือองค์กรท้องถิ่นเข้ามารับผิดชอบหรือรับดำเนินการ และจากผลการวิจัยของ พันธณีย์ วิหคโต (2546 : 9) เรื่อง “ผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา” พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อยมาก ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการศึกษาแนวใหม่ การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรม การจัดทำหลักสูตรมีความรู้ที่น้อย ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทคิดว่าเป็นหน้าที่ของครู โรงเรียน และเชื่อมั่นว่าครูจะสามารถทำได้ดีกว่า

จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (อ้างถึงในทรงสิทธิ์ ยืนชีวิต, 2544 : 2) พบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนมีสภาพข้อจำกัดดังนี้ 1) ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่แท้จริง 2) ขาดความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษา ไม่กล้าให้ข้อเสนอแนะแก่โรงเรียน 3) ไม่มีเวลายามาประชุม ส่วนใหญ่ติดภารกิจทำให้การประชุมไม่ต่อเนื่อง เกิดความเบื่อหน่าย เนื่องจากโรงเรียนเลือกคณะกรรมการโรงเรียนมาเพื่อสนับสนุนเงินทอง เพื่อเป็นปัจจัยพัฒนาโรงเรียน และ 4) ไม่ค่อยจัดประชุมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยผลการดำเนินงานของคณะกรรมการโรงเรียนในประเทศไทย ของ ดร.รุ่ง แก้วแดง (2546 : 195) พบว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญ คือ คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษา โดยเข้าใจว่าการศึกษาเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครู โดยเฉพาะผู้ปกครองและชุมชนไม่เกี่ยว นอกจากนี้ คณะกรรมการส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าต้องทำมาหากินจึงไม่มีเวลาเข้ามาช่วยดูแลในเรื่องการกำหนดนโยบายด้านการศึกษา สำหรับ เมตต์ เมตต์การุณจิต (2541 : 1) ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา คือ 1) โรงเรียนจะต้องปรับโครงสร้างการบริหารงาน 2) โรงเรียนจะต้องตอบสนองความต้องการจำเป็นของ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 3) คณะกรรมการโรงเรียนจะมีอำนาจในการบริหารและการตัดสินใจมากขึ้น 4) โรงเรียนจะต้องสรรหาบุคคลเข้ามาเป็นกรรมการโรงเรียน 5) สมาชิกของคณะกรรมการขาดความรู้เรื่องการบริหารด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร นโยบายและแผน และขาดทักษะในการตัดสินใจ การลดความขัดแย้งและการแก้ปัญหา

นอกจากนี้ผลการศึกษาของ อุทัย บุญประเสริฐ (2543 : 53-54) เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนโดยคณะกรรมการโรงเรียน ยังพบว่ามีปัญหาดังนี้ 1) กรรมการโรงเรียนไม่ได้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและสถานศึกษา 2) ผู้บริหารใช้ความคิดตนเองเป็นหลักในการบริหารงาน ไม่ใช่รูปแบบของการมีส่วนร่วม 3) กรรมการโรงเรียนผูกขาดการตัดสินใจไม่มีการมอบอำนาจจึงขาดความรู้สึกลงถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานจึงไม่สำเร็จ 4) โรงเรียนและกรรมการไม่เปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือ

จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีปัญหามากมายและยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร หากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่รีบปรับปรุงแก้ไข ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการศึกษาได้ การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับความร่วมมือของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่ง และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านต่างๆหลายปัจจัย เห็นได้จากงานวิจัยของ เมตต์ การุณจิต (2541:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของคณะกรรมการการศึกษา

โรงเรียนเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม มี 2 กลุ่มปัจจัย คือ 1. ปัจจัยเกี่ยวกับคณะกรรมการการศึกษา 2. ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ส่วน ชูชาติ พ่วงสมจิตต์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร” พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนประกอบด้วย 3 กลุ่มปัจจัย คือ 1. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม 2. กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และ 3. กลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน และ ศุภมาส การะเกตุ (2546 : 47) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประจำโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัด พิษณุโลก” พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านคณะกรรมการ และด้านโรงเรียน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน เหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญที่มีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อที่จะพัฒนาปัจจัยด้านต่าง ๆ นำมาปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อพัฒนาการบริหารของโรงเรียนให้เหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน กับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
4. เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล

สมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
2. ปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน สามารถเป็นตัวพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสตูลได้

ความสำคัญและประโยชน์

ด้านความรู้

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
2. ทำให้ทราบระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
3. ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล
4. ทำให้ทราบตัวพยากรณ์ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล

ด้านการนำไปใช้

1. จากการได้ทราบระดับปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสตูล สามารถนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานของโรงเรียนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนและนอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางการศึกษาในลักษณะอื่นๆ ได้อีกด้วย
2. จากการได้ทราบปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและตัวพยากรณ์ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนเพื่อที่จะพัฒนาปัจจัยด้านต่างๆแล้วนำมาปรับปรุงบทบาท

หน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยสำหรับผู้เกี่ยวข้องและผู้ที่มีความสนใจให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา ประชากร และตัวแปรที่จะศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูลซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 3 ปัจจัย ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา
- 2) ปัจจัยด้านโรงเรียน
- 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน

การมีส่วนร่วมบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งระบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ได้แก่

- 1) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
- 2) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
- 3) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสารหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ

ของท้องถิ่น

- 4) กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 6) ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

- 7) เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหาร
- 8) ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาตลอดจนวิทยากรภายนอกและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 9) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
- 10) ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษา

- 11) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงาน
- 12) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ขอบเขตประชากร

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2545 ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครองจำนวนไม่เกินหนึ่งคน ผู้แทนครูจำนวนไม่เกินหนึ่งคน องค์กรชุมชนจำนวนไม่เกินหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่เกินหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรศาสนาจำนวนไม่เกินสองคน ผู้แทนศิษย์เก่าจำนวนไม่เกินหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่ ในปี การศึกษา 2546 ซึ่งโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดสตูล มีทั้งหมด 176 โรงเรียน จำนวนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 1,584 คน จำแนกได้ดังนี้

- 2.1.1 ผู้แทนบุคลากรภายใน จำนวน 352 คน ประกอบด้วย
 - 2.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 176 คน
 - 2.1.1.2 ผู้แทนครู จำนวน 176 คน
- 2.1.2 ผู้แทนประชาชน จำนวน คน 352 ประกอบด้วย
 - 2.1.2.1 ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวน 176 คน
 - 2.1.2.2 ผู้แทนศิษย์เก่า จำนวน 176 คน
- 2.1.3 ผู้แทนองค์กร จำนวน คน 528 ประกอบด้วย
 - 2.1.3.1 ผู้แทนองค์กรชุมชน จำนวน 176 คน
 - 2.1.3.2 ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 176 คน
 - 2.1.3.3 ผู้แทนองค์กรศาสนา จำนวน 176 คน
- 2.1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 352 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 324 คน ซึ่งได้มาโดยใช้สุทธยามานะ (Yamane) แล้วสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วน ตามกลุ่มผู้แทนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แยกเป็น ผู้แทนบุคคลภายใน จำนวน 72 คน ผู้แทนประชาชน จำนวน 72 คน ผู้แทนองค์กร จำนวน 108 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 72 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ขอบเขตของตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1) ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา

- ความชัดเจนของเป้าหมาย และนโยบายของคณะกรรมการสถานศึกษา
- การได้รับการยอมรับนับถือ
- ความไว้วางใจกันระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา
- ความพอใจในการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษา
- ความคาดหวังเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้รับ
- ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา

3.1.2) ปัจจัยด้านโรงเรียน

- ความชัดเจนของเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานของสถานศึกษา
- โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในเรื่องการจัดการศึกษาของชุมชนร่วมกัน
- ความโปร่งใสในการบริหารจัดการในสถานศึกษา
- การประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และหน่วยงานอื่น
- การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียน
- การมีบุคลิกภาพที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน

- นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ
- การมีส่วนร่วม และสนับสนุนจากภาคีอื่น
- ความเชื่อถือ และยอมรับนับถือของชุมชนต่อผู้บริหารสถานศึกษา
- ความพึงพอใจ และศรัทธาของชุมชนต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านการเมือง
- ด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ด้านเทคโนโลยี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ดังนี้

- 1) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
- 2) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
- 3) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 4) กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 6) ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 7) เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหาร
- 8) ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 9) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
- 10) ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษา
- 11) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงาน
- 12) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัยนี้ ได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของคำที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2545 โดยผู้วิจัยได้นำคณะกรรมการสถานศึกษามาจัดกลุ่มใหม่ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 บุคลากรภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและ ผู้แทนครู

1.2 ผู้แทนประชาชน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ประกอบการและ ผู้แทนศิษย์เก่า

1.3 ผู้แทนองค์กร ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์กรศาสนา

1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นบุคคลที่ยอมรับของสังคมมาจากหลากหลายอาชีพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจ.สตูล ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ

3. ผู้แทนครู หมายถึง ผู้แทนของข้าราชการครูผู้ปฏิบัติการสอนและผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษานั้น

4. ผู้แทนศิษย์เก่า หมายถึง ผู้แทนของสมาคมศิษย์เก่า ชมรมศิษย์เก่าหรือบุคคลที่เคยศึกษาจากสถานศึกษานั้น

5. ผู้แทนผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้แทนของผู้มีรายชื่อเป็นผู้ปกครองตามทะเบียนนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้น

6. ผู้แทนองค์กรชุมชน หมายถึง ผู้แทนของชมรม สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชนหรือกลุ่มบุคคลในรูปอื่นใดที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของสาธารณะและมีที่ตั้งอยู่ในเขตบริการของสถานศึกษานั้น

7. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ผู้แทนของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น

8. ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ หมายถึง ผู้แทนของพระภิกษุสงฆ์ หรือผู้แทนองค์กรศาสนาที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของสาธารณะและมีที่ตั้งอยู่ในเขตบริการของสถานศึกษานั้น

9. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ทรงภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น ข้าราชการบำนาญ ข้าราชการอื่นนอกสังกัดสถานศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐ เจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการทั้งในและนอกเขตบริการของสถานศึกษานั้น

10. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนของรัฐที่จัดการศึกษา ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สตูล

11. ปัจจัยด้านคณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญด้านคณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่เป็นเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล ประกอบด้วย

11.1 ความชัดเจนของเป้าหมายและนโยบายของคณะกรรมการ หมายถึง ข้อกำหนดที่เป็นหลักการ แนวทาง ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อใช้ปฏิบัติการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

11.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง เป็นความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ยกย่องนับถือ และต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงและมีฐานะที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

11.3 ความไว้วางใจกันระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง การแสดงออกถึงความไว้วางใจ เชื่อมั่น ในความสามารถในการปฏิบัติงานระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา

11.4 ความพอใจในการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกพึงพอใจต่องานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

11.5 ความคาดหวังถึงผลประโยชน์ที่ได้รับ หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับความพยายามกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับผลลัพธ์หรือรางวัลที่จะได้รับจากการปฏิบัติงาน

11.6 ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ หมายถึง การที่คณะกรรมการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายในงานด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่

12. ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญด้านโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่เป็นเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล ประกอบด้วย

12.1 ความชัดเจนของเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานของสถานศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดที่เป็นหลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อใช้ปฏิบัติการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้น

12.2 โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในเรื่องการจัดการศึกษาร่วมกับชุมชน หมายถึง การที่สถานศึกษามีแนวความคิด หลักการปฏิบัติในกระบวนการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาให้ชุมชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน และทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและชุมชน

12.3 ความโปร่งใสในการบริหารจัดการศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาดำเนินงานด้วยการเปิดเผยข้อมูล หลักฐาน ให้มีการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ในการดำเนินงานในสถานศึกษา

12.4 การประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

12.5 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง การกิจกรรมปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนและชุมชนที่จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือกัน

12.6 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน หมายถึง การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนอยู่ภายใต้ขอบเขตที่สามารถให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมได้

12.7 ความมีบุคลิกภาพที่ดีของผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ลักษณะท่าทางของผู้บริหาร ทั้งลักษณะภายนอกและลักษณะภายใน แสดงออกทางท่าทาง ความรู้สึนึกคิด ความเจตियวฉลาด ความมีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนกิริยามารยาท และอุปนิสัยที่ดี

13. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชน หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญด้านชุมชนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่เป็นเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสตูล ประกอบด้วย

13.1 นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ หมายถึง ข้อกำหนดที่เป็นหลักการ หรือ กำหนดแนวทางกรอบในการจัดการศึกษา ทิศทางของการศึกษาที่รัฐบาลกำหนดขึ้นให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติ

13.2 การมีส่วนร่วมและความสนับสนุนจากภาคีอื่น หมายถึง การที่องค์กรต่างๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้น

13.3 ความเชื่อถือและยอมรับนับถือของชุมชน ต่อตัวผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลในชุมชนแสดงออกถึงการยกย่อง ให้เกียรติ เคารพนับถือ ยอมรับในความสามารถ และให้ความสำคัญต่อผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษานั้น

13.4 ความพึงพอใจและศรัทธาของชุมชนต่อการจัดการศึกษา หมายถึง บุคคลในชุมชนแสดงออกถึงความยอมรับ พึงพอใจ เชื่อมั่น ไว้วางใจ และยึดมั่นให้สถานศึกษาจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานในชุมชน

13.5 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมด้านลักษณะเศรษฐกิจภายในชุมชน การประกอบอาชีพ การกระจายรายได้ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจภายในชุมชน

13.6 ด้านการเมือง หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเมืองการปกครองภายในท้องถิ่นของชุมชน

13.7 ด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านความแตกต่างของชีวิตความเป็นอยู่ ความแตกต่างทางด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมและความเชื่อของชุมชน

13.8 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของชุมชน

14. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง การร่วมกันดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามบทบาทหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ดังนี้

1) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
2) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
3) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

4) กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา
5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6) ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

7) เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหาร
8) ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น

9) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

10) ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษา

11) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงาน

12) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย